

la farda

Revista de Salt

Any XXVII. Núm. 229 - maig 2006 - Preu 1,80 €

Activitats del mes

CASAL DE JUBILATS

- Dia 23 de març.- Excursió a OLVAN (Comarca del Berguedà), sortida a les 8 del matí. Visita a la granja Fuives, la més gran reserva del Burro Català de tot el món. A continuació anirem a dinar al restaurant Sant Corneli. A la tarda música en directe. Preu= 30 €

XIRUCAIRES

- Dia 5 de març , Calçotada
- Dies 18 i 19 de març, Punta Alta de Comalespades. Sortida d'alta muntanya

NOU ESPIRAL

Curs de tango argentí amb Marcos Raviculé "el Marquez" Fundador de la companyia "Por más tango", Argentina. A partir de l'1 de març s'obren les inscripcions per al curs de tango. Carrer Pau Casals, 2-4 SALT - Tel. 972 242 999

CASA DE CULTURA " LES BERNARDES"

EXPOSICIONS

- "Il.lustracions", de Laura Reixach, de Girona
- "Símbols", de Karim Kharbaoui, de Girona.

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL I MASIÀ

TRAL I MASIÀ

- Dia 17.- A les 6 de la tarda, Descubrim la música a càrrec de Natàlia Nadal

- Dia 30.- A les 8 del vespre. Club de lectura, comentarem "La Caverna" de José Saramago

- Dia 31.- A les 6 de la tarda. Descubrim la música a càrrec de Natàlia Nadal

BIBLIOTECA D'EN MASSAGRAN Tallers d'escriptura creativa amb la Maria Melguizo

- Dia 9.- Dijous de 3/4 de 7 a 3/4 de 8. Per a nens i nenes de 10 a 12 anys

- Dia 16.- Dijous de 3/4 de 7 a 3/4 de 8. Per a nens i nenes de 13 a 16 anys

Hora del conte

- Dia 23.- Dijous a 2/4 de 7. Contes Catalans amb Joan Boher

Presentació de novetats

- Dia 2.- Dijous a 2/4 de set de la tarda

- Dia 18.- Dissabte a 2/4 de 12. Per a nens i nenes de 5 a 8 anys

- Dia 1 d'Abril.- 9ª Festa del Llibre Gegant

TEATRE DE SALT

- Dia 4 .- A les 10 de la nit= Àngels Margarit/cia MUDANCES – Solo por placer

- Dia 11.- A les 10 de la nit= Antonia Sanjuan- Otras mujeres

Concerts familiars (organitza Fundació la Caixa)

- Dia 19 a les 6 de la tarda= Llucència per bufar , The Classic

Buskers

- Dia 2 d'abril.- a les 6 de la tarda= Lluna de l'arbre. Conjunt instrumental del Conservatori de Música de Barcelona; Coral de l'Escola Municipal de Barcelona i Casa de Nens

LA MIRONA

03/03 Whiskyn's (Sala 2 la Bombolla)

04/03 Carnaval de Salt (Sala 1)

05/03 Sessió de Ball: Pa d'angel (Sala 1)

09/03 Taller de Construcció Instruments de Percussió (Sala 2)

10/03 Inauguració Black Music Festival (Sala 1)

11/03 Sonotones + Arrasando Zepàs (Sala 2 la Bombolla)

16/03 Banc de Proves: Tomás Y Los Demás, Pangea, Piggy Wankers (Sala 2 la Bombolla)

17/03 Dijous Paella (Sala 2 la Bombolla)

18/03 Black Music Festival (Sala 1)

23/03 Escenari Obert: Jam Session (Sala 2 la Bombolla)

24/03 Black Music Festival (Sala 1)

25/03 Festa 10è Aniversari Marrecs de Salt (Sala 1)

30/03 Banc de Proves: La Vella Lula, La Banda del Rec (Sala 2 la Bombolla)

31/03 Morodo (Sala 1)

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Actualitat	6
Opinió	8
La veu del mut	9
Notícies	11
Gent gran	14
Història	15
Cultura	17
Col·laboració	18
Cultura	19
Esport	20
Teatre	20
Música	21
Cultura	22
Guia de serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Curs ràpid de política pràctica

No ho hem fet bé. Després de dos intensos anys, el procés d'aprovació a Madrid de l'Estatut ha estat un desastre. I no només perquè el resultat no s'assembla gaire a l'aprovat pel Parlament, com va passar els anys trenta amb l'estatut de Núria, sinó perquè eren molts els que creien que aquesta vegada sí. Que mai hi havia hagut un govern espanyol i un president tan disposats a acceptar el que vingués de Catalunya. Fins i tot Zapatero ho va prometre, confiat que els socialistes catalans dirigirien el procés. Però la debilitat en tota la negociació de Maragall ha estat patent. Tots es van deixar portar per l'eufòria, pensant ingènuament que el tràmit de les Corts estava fet. Però la fressa de sabres, l'atàvica oposició dels populars i la divisió dels socialistes ha fet que la retallada fos accentuada. Res de simples retocs. Si això és el màxim que ens pot donar l'Estat en circumstàncies històriques favorables, és evident que si volem més caldrà actuar unilateralment. S'ha perdut una ocasió extraordinària per més que s'intenti maquillar. Aquest no és l'Estatut per a les generacions futures, diguin el que diguin.

S'han guardat molt poc les formes. Es va suar molt per aconseguir el consens al Parlament i al final el tripartit va cedir a les exigències de Convergència i Unió. En paraules seves, l'Estatut no valia la pena si no era de màxims. El projecte va entrar a Madrid amb la mateixa força i unitat que va sortir de Barcelona. Però això va durar poc. Els socialistes espanyols no van transigir i els socialistes catalans van cedir fidelment. Però el més lleig de tot és que el pacte és fruit d'una negociació a dues bandes entre Mas i Zapatero. Un pacte polític limitat a només dues formacions de cara a futures aliances postelectorals. Però aquí no es tracava de la formació d'un nou govern, sinó de l'Estatut dels catalans. I sis hores de sofà i tabac ho van resoldre. De sobte Convergència retorna a la vella tesi del possibilisme fidel a la seva tradició política. Per això no era necessari generar tantes expectatives.

Però pitjor és la papereta que es reserven per Esquerra Republicana. Una vegada que un partit independentista fa un esforç per acordar un projecte amb l'Estat, no només es deixa de banda en el tram final de les negociacions, després de tot el treball acumulat, sinó que a sobre se l'amenaça amb la sortida del govern si no accepta el pactat sense ells. Ha estat una bona jugada d'escacs, la d'un president espanyol que no vol perdre bous i esquelles i el d'un líder de l'oposició conscient que va ser ell qui va guanyar les eleccions catalanes. I ara tot serà treballar per l'èxit del referèndum. Però caldra veure si aconsegueixen de nou el suport dels ciutadans o si aquesta vegada els polítics seran castigats per aquesta instrumentalització tan compulsiva.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de:

 A C P C
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

ANY XXVII NÚM 229 MARÇ DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
 Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Rafel Sala,
 Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont,
 Salvador Sunyer, Joan Boada, Carme
 Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas,
 Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Jordi Matas, Eulàlia Sòria, Xavier Corominas, Sònia Cervià, Montserrat Manén, M. Assumpció Colomer, Dolors Cabratosa, Jofre Ferrer, Dolors Cugat.

PORTADA: Neu a la plaça dels peixos.
 (foto: Rafel Sala).

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
 col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

**Una història de clandestinitats
que per fi veu la llum**

Nom: Paulí Pallàs i Ferrer
Nascut: a Girona el 1920
De professió: administratiu
 Viu a Salt des de que es va casar, l'any 1946.

Acaba de publicar les seves memòries de joventut en el llibre *Vides truncades*, Memòries d'un quinto del POUM, de CCCG Edicions.

A més a més: Emblema d'Or del Club de Bàsquet Salt
 Medalla de l'Esport de les Comarques Gironines
 Medalla de Plata de la Federació Catalana de Bàsquet

Permeteu-me que, en aquesta ocasió, parlem amb en Paulí no dels partits guanyats o perduts que li han proporcionat la seva notable trajectòria en el món de l'esport, sinó

d'aquell que va tenir lloc entre el 36 i el 39, aquell que va deixar tants joves fora de joc, tants casos de pena màxima, tantes targetes tenyides del color de la sang.

Perquè la història d'en Lino, a més a més, és la d'aquells que no només formaren part del bàndol dels vençuts, sinó que foren també els perseguits dels perseguits. Ens estem referint al POUM (Partit Obrer d'Unificació Marxista), que, per no "combregar" amb el comunisme estalinista -si és que ho fou mai, de comunisme, per molt que la història els hagi mantingut aquest nom-, patí la repressió d'una part de les mateixes esquerres que els acusaren d'espies i traïdors. Els temps en són plens, de matisos, ironies i contradiccions. I de persones truncades, algunes de les quals ja no ens podran explicar mai la seva versió de la història.

-No sé si em podria dir d'on li ve el seu interès per la política o si és que, senzillament, s'hi va trobar, com molta gent de la seva època...

-Jo em vaig afiliar al POUM durant la guerra, l'any 36, just després de tornar d'Olot, on m'estava amb els meus oncles per recuperar-me de l'anèmia que tenia. Feia 3 anys que havia mort el meu pare, quan jo tenia 13 anys. Ell, que es deia Manel, feia de barber i, quan va morir, als 49 anys, el meu germà no va voler seguir el negoci i la meua mare, Maria, em va demanar que plegués de l'escola i portés la barberia.

-Amb 13 anys i feia de barber... si vostè encara no tenia barba!

-Jo no! La primera persona que em va demanar que l'afaités va ser l'avi d'en Joaquim Nadal, el senyor Farreres, que era molt amic del meu pare. Cal dir, també, que en aquella època hi havia alcaldes de barri i que el meu pare n'era del barri vell de Girona. A més a més, va ser un dels fundadors del Partit Obrer Socialista Espanyol a Girona.

-Així ja li venia una mica d'arrel, això...

-Una mica potser sí. Aleshores, els soldats del front cobraven 10 pes-

setes cada dia i el pagador de la columna del POUM, que estava a Huesca, em va agafar de secretari el 1936. Jo cobrava com a combatent però m'estava a Girona. També va ser aleshores quan vaig començar a fer algun escrit pel diari *Espurna*. Després, l'any 37, va venir la repressió contra el POUM, el que en diuen els "fets de maig". A partir d'aquí vam haver de treballar en la clandestinitat fins que vaig anar al front.

-I què recorda del front?

-Al front, si sabien que eres del POUM et podien prendre per espia. Però és clar, amb 17 anys, no destacava com a element del partit, era un soldat més. Això que, amb la mort de l'Andreu Nin, vaig enviar algunes cartes a en Santiago Carrillo fent-lo responsable de la mort del nostre Secretari General. No em va contestar mai. Sigui com sigui, va ser cap a finals del 37, quan estaven a punt de cridar la meua quinta, la del biberó en deien, que me'n vaig anar de voluntari als antiaeris i al front de Terol.

-I aquí comencen les peripècies...

-Allà ens vam haver d'amagar a les muntanyes de Terol de les

tropes del Marroc que Franco havia fet portar. Hores de camí per després tornar a veure si trobava de nou els meus companys. Caminar i caminar per les muntanyes i viatjar en camió, i en fi, mil coses. En el llibre explico bona part d'aquests fets.

-I després ja va marxar a França?

-Després, amb la retirada, vam marxar cap a França, el febrer del 39. Vam entrar al país veí unes 500.000 persones. El tinent, que era asturià, tenia la xicota refugiada aquí a Salt, i va voler passar a veure si la trobava -que ja no la va trobar- i així em vaig poder acomiadar de la meua mare, els meus germans i les meves germanes.

-I què recorda de l'exili? Quan temps va estar a França?

-Dos anys. No podies fer altra cosa. Només haguessin sabut que era del POUM ja hauria estat jutjat i vés a saber... justament ara fa poc ha sortit un llibre de la mateixa col·lecció que *Vides truncades* sobre els represaliats a Girona. Són els que es van quedar aquí acabada la guerra i els van jutjar -bé, una pantomima de judicis- per acabar afusellats a la paret del

cementiri de Girona. Jo em vaig passar aquells anys de camp de concentració en camp de concentració i després un temps a prop de Montpeller, on uns cosins de ma mare m'havien trobat feina. A finals dels anys 40, però, ja va ser quan van entrar els alemanys.

-És que a aquesta generació seva, semblava que la guerra els perseguia...

-Tot allò havia estat envaït pels nazis, que agafaven els espanyols i els portaven cap a camps de concentració d'Alemanya. Aleshores va ser quan vaig dir, tant per tant, me'n torno a casa. El meu germà Pitu estava en un batalló de treballadors aquí a Berga, però a mi no em van enviar tan a prop, em van enviar a Cadis. Bé, al principi no. El desembre del 40 quan vaig entrar a Catalunya, em van fer anar de dret al castell de Figueres. Després ens van passar al camp de concentració de Reus. De Reus a Madrid, d'allà a Tarifa i a Cadis. De batalló en batalló de treballadors, a fer carreteres, construir... enviats d'un costat a l'altre en tren amb vagons de càrrega com si fóssim animals.

-El tracte no devia ser especialment bo, imagino...

-El tracte, te'l pots imaginar, era molt dolent. Recordo quan ens van carregar a uns 400 en un vaixell de la Transmediterrànea -tots plegats a la bodega, tancats, no fos cas que t'escapessis-, per dur-nos a

Barcelona. Els que érem de per aquí, si a casa t'enviaven algun centim o alguna cosa de menjar, encara, anaves tirant; però el pobret que havia de viure del ranxo... N'hi havia molts que no tenien ni sabates i s'embolicaven trossos de drap als peus. Era una misèria, allò. Del moll fins als locals on ens van fer anar, potser vam caminar uns 700 metres, recordo que algunes de les persones que ens veien passar plo-raven de veure'ns com estàvem.

-I quan torna, després de tots aquests anys d'estar fora, com troba la situació a Salt?

-Després de tots els camps de treball, encara vaig fer el servei militar tres anys a València. Vaig tornar el 1945 i em vaig retrobar amb amics d'abans de la guerra que havien sigut del POUM i em van explicar que tenien contacte amb gent a França, així que vaig reprendre la vida política.

-I què és el que feien exactament? En total clandestinitat, és clar.

-Sí, sí. Jo tota la vida me l'he passat treballant en la clandestinitat. De França ens enviaven propaganda i l'havies de repartir. També sortíem de nits a pintar parets amb frases com *Franco no!* i coses així. Fins que l'any 48 ens van delatar i ens van agafar a uns 35 aquí a Girona.

-I el van detenir.

-Em van anar a buscar a la feina i el comissari va demanar que anessin a registrar casa meva. Jo hi tenia propaganda antifranquista a casa, però la meva dona passava gairebé tot el dia a casa dels meus sogres perquè tenien una carnisseria i ella hi treballava. Així que els vaig enviar a casa dels meus sogres. Allà hi vivia també el meu cunyat, que era d'Acció Catòlica, i és clar, quan van anar a registrar la seva habitació hi van trobar estampes, imatges de sants...

-I el seu cunyat què deia que vostè estigués implicat en aquesta lluita clandestina?

-El meu cunyat no ho sabia pas. L'única que ho sabia era la meva dona. Després del registre, la policia li va dir, *no se preocupe, volverá*

enseguida porque esto es una equivocación. Aleshores em van deixar anar i em van fer anar cap a casa.

-Però en el seu llibre parla de la presó, és a dir, que això no es va acabar aquí, oi?

-No, no. Vaig anar a casa, vaig haver de donar explicacions als meus sogres, i aleshores, mentre sopava, va tornar a venir la policia. Resulta que havien interrogat un altre company que m'havia vist a comissaria i es pensava que m'havien agafat. Per això, quan el van coaccionar perquè donés algun nom, va donar el meu. Pensava que per a mi, el mal ja estava fet. Això m'ho va explicar ell mateix, un temps després. Llavors sí que em van fotre uns bons cops de porra i *como que de Acción Católica*, em deien. *Eso lo han dicho ustedes*, els contestava jo. I vaig estar 3 anys i un mes a la presó de Salt, que era on hi ha ara la plaça Catalunya. Tot això, ja ca-sat i amb el meu fill gran al món.

-Amb tot aquest calvari durant el franquisme, recorda què estava fent el dia que va morir Franco?

-Jo ja havia deixat de participar activament en política quan va morir Franco. Aleshores ja m'havia bolcat en l'esport. Després de la presó vaig tenir un fort desencant. Tots aquells contactes a França que ens havien dit i promès que si ens agafaven ens ajudarien, no ens van venir a veure ni un sol dia ni a la presó ni després... Així que, quan vam sortir de la presó, tant jo com els altres que hi érem pel mateix, ho vam deixar córrer.

-I què opina de la política actual? Com veu la democràcia d'avui dia?

-Per mi, de la política actual -a part del PP, que queda totalment fora de les meves idees- el que em sap greu és que persones tan intel·ligents, tan capacitades, no puguin posar-se d'acord entre elles per dur a terme una política per bé del poble. Això és molt trist.

Agnès Cabezas Horno

De noms i classificacions

Són molts els que s'han esquinçat el vestit pel fet que el nou Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana anomeni "idioma" el valencià. Hi veuen un intent més dels secessionistes d'avançar cap a l'objectiu que el català i el valencià siguin dues llengües diferents. A aquesta intenció política, que sens dubte existeix, hi contraposen la raó científica que fins ara ha considerat el català i el valencià una mateixa llengua, tal com consta a les classificacions lingüístiques oficials a les universitats, on a més consta amb el nom de català seguint el criteri d'anomenar la llengua amb el gentilici del territori on primer es va parlar.

És un disbarat anomenar idioma el valencià? Ben mirat potser no ho és tant, si considerem que a València anomenen valencià l'idioma que parlen una bona part de la gent que hi viu. El que més importa és mantenir la unitat de l'idioma i no tant anomenar-lo de la mateixa manera: que s'anomeni de dues o més maneres diferents no implica que es tracti de fets diferents i, si així se sumen complicitats, val la pena acceptar-ho. Per altra banda, fiar-ho tot al que diguin als científics per mantenir la unitat de la llengua, implica obviar que aquests observen i alhora interpreten la realitat; que les realitats a vegades canvien i els criteris per interpretar-les també; i, no ho oblidem, sempre hi pot haver

més d'una manera de classificar i poques vegades les classificacions científiques són totalment estables. Si algú dubta de la precària estabilitat de les classificacions científiques, que doni un cop d'ull a l'evolució que han experimentat les classificacions de les malalties mentals en la història de la psiquiatria. Podrà adonar-se que el que les escoles anglosaxones anomenaven d'una manera, les escoles alemanya o francesa ho feien d'unes altres maneres. Encara avui es continuen utilitzant dues classificacions de les malalties mentals: la quarta edició revisada de la classificació de l'Associació Americana de Psiquiatria (DSM-IV TR) i la desena classificació de l'OMS (CIE-10). Les dues s'han anat acostant, però segueixen sense coincidir del tot. A més, els criteris amb què s'han fet no sempre han estat exempts de les influències polítiques. El 1980, la classificació americana (DSM-III) eliminava, encertadament, l'homosexualitat del llistat de malalties mentals i ho feia per la pressió política dels grups homosexuals; paral·lelament, la pressió dels grups de veterans de la guerra del Vietnam va aconseguir que s'introduís el trastorn per estrès posttraumàtic. Al mateix temps, les neurosis deixaven d'anomenar-se així. Es podrà dir que les classificacions psiquiàtriques són un exemple de variabilitat i que les classificacions

lingüístiques són molt més estables. Segurament que sí; no obstant això, el seu objecte de classificació també pot ser, i és, influenciable per circumstàncies socials i per la pressió política. Aquestes, no només poden ser determinants a l'hora d'escollir l'estàndard de la llengua, també poden anar més enllà i propiciar l'aparició pràcticament de noves llengües. Qui en dubti pot recordar la història del llatí i pot repassar la de l'hebreu modern o la dels dos idiomes noruecs i veurà que la possibilitat que el català i el valencià puguin arribar un dia a ser classificats com dues llengües diferents existeix, no és ciència ficció.

El futur de la nostra llengua no depèn exclusivament de mantenir-ne la unitat; molt probablement es podria conservar malgrat que es donés la secessió efectiva del valencià. Però mantenir la unitat facilitarà molt més les coses; per això, insisteixo, cal sumar complicitats i, també, no supeditar l'estratègia per mantenir la llengua a l'estratègia d'alguns projectes polítics molt respectables, però minoritaris, sobretot pel que fa al País Valencià. Alegrement hem donat el nom de Països Catalans a places i avingudes de les nostres viles i ciutats, sense adonar-nos que per la unitat de la llengua, per crear un espai cultural una mica potent per aquesta llengua, segurament això ha fet més nosa que servei.

Jordi Matas Roca
Metge

Ple ordinari del 23 de febrer

El ple va acordar deixar sobre la taula la creació del consorci denominat Consorci de Benestar Social

Gironès-Salt per poder debatre a fons el tema entre tots els grups i assolir el màxim consens.

El ple va aprovar definitivament l'ordenança del taxi de Salt

Ple extraordinari del 13 de febrer

El ple va acordar per assentiment de tots els grups presentar al·legacions a l'estudi informatiu complementari "Línia d'Alta Velocitat Madrid-Barcelona- Frontera Francesa. Tramo Vilioví d'Onyar-Sant Julià de Ramis". Demanant

que el TAV no passi per Salt i que es retornin els terrenys sobre els que hi ha una reserva al municipi. El ple va deixar sobre la taula les al·legacions al Pla d'Infraestructures de transport de Catalunya per poder-les estudiar més a fons

entre tots els grups.

Amb el vot favorable de CiU, ERC i l'abstenció dels regidors del PP es van tirar endavant els pressupostos PSC, EuiA i IV-IPS van votar en contra.

Són tants els exabruptes que ha escampat la premsa Espanyola contra Catalunya, que aquest escrit de la Veu de Galícia, el reproduïm tal com a sortit per no tergiversar-lo; no tothom pensa igual

Desde mi otero

¡Visca Catalunya!

ME GUSTAN los catalanes porque a lo largo de su historia acogieron e integraron a íberos, fenicios, cartagineses, griegos, romanos, judíos, árabes y toda clase de charnegos y sudacas, sin conocer los problemas que afectan ahora a Francia; es un ejemplo. Me gustan los catalanes porque ya el 7 de abril de 1249 (uno va hacia Matusalén) el rey Jaime I nombró a cuatro prohombres de Barcelona (los paers) para dirimir los conflictos de la ciudad sin violencias ni reyertas. Esos hombres sabios, que pasaron a cien en 1265, (el Consell de Cent), iniciaron el sistema del gobierno municipal de Barcelona. Gracias a ellos reinó allí la concordia, y antes de empuñar las armas prefirieron siempre emplear la razón. Me gustan los catalanes porque en toda su historia no han ganado ni una sola guerra, y encima les da por conmemorar como fiesta nacional una de las batallas que perdieron en 1714 a manos de las tropas de Felipe V de Borbón. Cataluña había dejado de ser una nación soberana. Desde entonces, cada 11 de septiembre muchos catalanes y catalanas, como hay que decir ahora, se manifiestan para reclamar sus libertades. Me gustan las catalanas porque una de ellas, joven y bien

plantada por cierto, no vaciló en pegarse a mi espalda durante cuatro días en el asiento trasero de una Vespa cuando recorrí la península en pos de Prisciliano. Me gustan los catalanes porque tienen de emblema un burro tenaz, trabajador y reflexivo, muy alejado del toro ibérico cuyas bravas y ciegas embestidas lo abocan a la muerte. Estos animales son de una raza registrada, protegida, y prolíferos sementales. Al igual que el cava, se exportan a numerosos países para mejorar la especie autóctona, como a Estados Unidos, donde crearon el Kentucky-catalan donkey . Y allí no piensan, ni mucho menos, en boicotarlos. Ciertamente es que en el carácter catalán confluyen las virtudes del asno. Pero los rasgos diferenciales no se limitan a los de este cuadrúpedo. La población catalana se define por una doble característica : el seny y la rauxa . El seny implica sabiduría, juicio mesurado y sentido común. Tenía seny aquel catalán que iba en un compartimiento de un tren al lado de la ventanilla. Tiritaban de frío y los otros pasajeros le pidieron que la subiera: «Es igual», contestó a varias solicitudes, hasta que un mesetero se levantó furioso y alzó la ventanilla... ¡cuyo cristal estaba roto! «Es igual», volvió a repetir el buen hombre con toda su santa cachaza. Al seny le responde la rauxa , asimilable a la ocurrencia caprichosa,

la boutade (frase ingeniosa y absurda). Cuando de joven y surrealista Dalí iba en el metro y veía a un cura con sotana, le decía: «Siéntese, señora». La alianza de estas dos facetas en un solo individuo forma el carácter catalán, que se comunica, se comparte y se aprecia. El otro día al regresar a París en avión desde Barcelona quise ayudarle a un pasajero, dada la exigüidad del espacio, a ponerse el abrigo: «No, por favor, no se moleste, que bastante trabajo me cuesta a mí sólo». Pero lo más refinado lo percibí en el taller del ceramista Artigas. Él y Joan Miró estaban trabajando en el mural del aeropuerto de Barcelona. Le pedí a Miró que le dedicara una lito a mis hijos. Puso: «Para Manu y Antoine afectuosamente». Cuando la vio Artigas hizo este parco comentario: «Te lo escribió en catalán para ahorrarse una letra». Me gusta Cataluña porque allí, según Arcadi Espada, don Quijote recobró la razón, sin duda contagiado por el seny . Me hubiera dado mucha pena que el Ingenioso caballero muriera loco. Me gusta Cataluña en fin y sobre todo porque uno de mis hijos eligió su capital para vivir en ella por ser una ciudad abierta, tolerante y discreta.

Ramón Chao

EL PARENOSTRE (cooficial)

Pare Zapatero que esteu a la terra, vivint del Centre, la Dreta i l'Esquerra.

Sigui televisat el vostre nom, per tota l'Espanya i arreu del món.

Vingui a nosaltres la Democràcia, malgrat l'Espasa i la Plutocràcia.

Faci's la vostra voluntat, així en la Cambra com en el Senat.

El nostre pa, que cada dia més car està, doneu-nos-el sense pregar.

Perdoneu-nos la nostra mania, d'ésser tossuts amb l'autonomia.

Així com vosaltres perdoneu els

ultres, quan volen penjar-nos les seves culpes.

I no ens deixeu caure en la temptació, d'empassar-nos la Constitució.

Ans lliureu-nos de qualsevol pal. Amén

Una mica d'humor

Llibertat d'expressió

Llibertat d'expressió!!! Quina frase més diplomàtica quan hom no és l'afectat o no s'hi sent. No em referiré a l'enrenou que s'ha muntat amb les caricatures de Mahoma, que prou que se n'ha parlat i el que encara resta.

Parlem de més a prop; de Catalunya i de Salt. Per certs mitjans d'informació centralistes se'ns insulta i denigra amb la complaença o masoquisme d'alguns de nosaltres mateixos. Quan la COPE deixa anar pel broc gros tota mena de calúmnies contra governants i ciutadans de Catalunya, sents veus que els excusen, que s'han de respectar totes les opinions perquè vivim en una democràcia. Ah nois! Quan un actor teatral en una entrevista deixa anar, ...la puta Espanya o un periodista publica un article parlant de les mares dels militars, tota la pressió cavernària se'ls tira a sobre i a demanar perdó toca. Llibertat d'expressió per a qui? Per a tots els poders imperialistes que tracten la nació catalana com un drap

brut, quan en realitat està sotmesa per dret de conquesta?

Doncs aquests salvadors de les essències de la pàtria no en tenen prou d'escampar les seves calúmnies per terra i per aire, que ara s'infilten per terres de conquesta com uns benefactors caritatius infiltrant els seus periòdics, gratuïtament, per terres catalanes —sense descuidar-se dels dos Casals de Jubilats de Salt, sobretot el diari El Mundo—, per erosionar la convivència i crear enfrontaments profitosos per a l'entorn de les sigles del PP, per espremer el suc d'una terra conquistada. També cal dir que en aquest afer, la dreta i l'esquerra es donen la mà per reprimir-nos; el centralisme no depèn d'ideologies ni de sigles de partit.

No diguem ara amb quins vidres ens miren per la qüestió de l'Estatut. En aquests mitjans que dic, el primer bon dia és per dir-te lladre i altres floretes per l'estil; bé, si tenim uns governants que

sembla que aquesta cordialitat no els afecta, sí que ho fa a la resta d'Espanya, que fins i tot promouen campanyes de boicot comercial per no dir d'altres tractaments insultants a ciutadans catalans que gosen circular fora de Catalunya amb distintius que els delaten.

Sí, respectem la democràcia i la llibertat d'expressió, encara que la paraula democràcia té tantes acceptacions com ideologies -la dictadura franquista es regia per una democràcia orgànica-, i te les engalten com si anessin a alliberar ciutadans esclavitzats per l'opressió d'una Catalunya que està vivint de la suor de la resta dels pobladors de la península, quan la pura realitat és que les 2/3 parts dels impostos que paguem s'esfumen terres enllà i quan se'ls demana que facin públic les balances fiscals es fan l'orni i no obren boca

Ramon Torramadé.

El parc de les Deveses

Tantes vegades que havíem criticat la poca cura d'aquest espai natural, recuperat en principi d'un passat abocador pels Amics de les Deveses, amb la intenció de retornar la vida a un espai, tan necessari per a l'esbarjo de la gent de Salt -pulmó ciutadà, podríem dir-ne-, que ara també hem de reconèixer el canvi que s'hi està veient. Una neteja força curosa, un Pla del Socs i voltants amb l'herba segada i un guarda per controlar que se'n faci un ús correcte. I un riu Ter que arran de l'última riuada, ha quedat net de llots, amb una aigua que s'escorre de rieres com el Brugent, d'Osor, de la Llémena i altres petits afluents, i n'omple la llera amb aigües transparents. Llàstima de la presa, que no es va fer amb una certa consistència i a la primera envestida se n'ha anat riu avall. Aquesta presa aguantava un bon mirall d'aigua, a més d'alimentar la bassa de les Cigonyes; què hi farem! No ens hi gastem

més diners si no es pensa fer amb un mínim de resistència a alguna pluja abundosa. Ah!, i un petit detall: a la bassa dels ànecs, la tarima del mirador està molt deteriorada i perillosa per a algun distret que, mirant l'aigua, no s'empassi per algun forat.

Amb tot, però, en un dia assolellat d'aquest hivern, és agradable fer una passejada per aquells indrets. Tant li fa que hi entreu pels aiguamolls del Veïnat, pel camí de l'aparcament, pel viver municipal, pel camí del pas d'en Prat, tots ens portaran per camins que s'endinsen en aquest magnífic espai que són les Deveses.

Ens adonarem d'un contrast que és del tot necessari per l'amplitud del Parc: del pont de l'autopista cap a Bescanó la vegetació és espontània, així com tota la natura, ja que hi

ha prou espai a l'altre costat; també és interessant que així sigui per a qui s'estimi més passejar per terrenys no tan cultivats i la vida de la fauna salvatge també pugui tenir el seu redós; en canvi, des de l'autopista fins a Sta. Eugènia, l'espai està més condicionat per a l'esplai ciutadà. Ara cal el respecte de tots plegats per demostrar que les nostres exigències per a tenir unes Deveses presentables, tinguem la responsabilitat de sentir-nos-ho com a cosa nostra i en tinguem cura com si fos el nostre jardí.

Camina Mira i Observa

la veu del mut

Els infants valents (premi 3 de març 2006)

En primer lloc us vull donar les gràcies per la vostra confiança i que, aquest any, tinguem l'honor de rebre el premi Tres de Març. És molt difícil descriure els sentiments que notes quan et comuniquen l'atorgament del premi. No és fàcil explicar-ho amb 4 ratlles, sé del cert que em vaig sentir recolzada per un munt de persones que creuen en ELS INFANTS VALENTS.

Ara vull confessar un secret. Sabeu quin va ser el pas més difícil a l'hora de constituir l'associació?...

Doncs, va ser el nom. No va ser gens fàcil. Volíem un nom que identificués els nostres nens que pateixen discapacitat, però que no hi hagués una etiqueta d'inferioritat. Al final va sortir el nom ELS INFANTS VALENTS, perquè ho han de ser, amb les seves dificultats. Però l'administració competent ens va obligar a posar entre parèntesi (per a la mainada amb minusvalidesa). Tot sigui per la causa i, si ho volen així, doncs posem-ho.

Durant aquests 4 anys (l'associació es va constituir el dia 8 de març de 2002), hem demostrat que amb pocs diners i amb moltes idees es poden realitzar activitats que la nostra mainada pot portar a terme. I, ho tenim molt clar, han d'estar integrats amb la resta de nens i nenes del seu poble. Ha de ser així. Sempre hi ha hagut mainada amb discapacitat, actualment n'hi ha i malauradament n'hi haurà, i tenen tot el dret de tenir totes les oportunitats possibles per desenvolupar-se en la seva

vida diària i que la societat els respecti com es mereixen. Ah, i seguirem treballant perquè sigui així!!!

Acabo aquest escrit, que per cert no ha sigut fàcil ja que voldria dir tantes coses, per agrair a la coordinadora d'entitats el seu treball envers la cultura, tradicions, lleure, etc. per a la gent de Salt. A les persones que ens ajuden a lligar caps (en aquest grup incloc: els particulars, els administratius de l'Ajuntament de Salt, els empresaris, etc.) També voldria agrair als diferents regidors de l'Ajuntament de Salt (no faig la pilota), perquè sense ells/es no hauríem pogut avançar en la integració de la mainada i ...al somriure de la mainada, que és el més important del món.

Maria Helena Rodríguez

Dia 29 de Març a les 9 del vespre

Lloc: Casal de Jubilats (Rambla Verdaguer, nº 1)

Tema: **Economia i Treball**

Ponent: Ramon Ballester (professor de la UdG)

Hi haurà mitja hora d'exposició i a continuació col·loqui dels assistents

A La Farga volem continuar uns debats que en altre temps ja s'havien fet, pensem fer-ne un cada tres mesos; ara cal la participació dels lectors de La Farga, interessats en la vida quotidiana del nostre poble, així com del nostre entorn.

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Benvolguts,
Enguany es compleixen 25 anys de la fundació de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal. Per commemorar l'efemèride s'ha confeccionat un ampli programa d'actes i activitats. L'activitat de la que avui volem parlar es un CREUER, si, per estrany que pugui semblar, s'ha programat un creuer pel Mediterrani, a un preu molt interessant.

Aquesta activitat ens permetrà, per un cantó: la relació entre publicacions, doncs, alguns de nosaltres, únicament ens trobem a les assemblees i ens sembla bo poder conèixer una mica més en un espai distès com en un vaixell: sense telèfons mòbils, sense agendes i sense compromisos. Però, a més, aquest creuer està pensat perquè el pugueu oferir als vostres subscriptors i lectors, fent un gran paquet de premsa comarcal.

S'han pogut aconseguir bons preus i ens sembla força interessant pels lectors de les vostres publicacions. A continuació trobareu tota l'informació: preus, itinerari i un petit programa de formació que es realitzarà al vaixell, l'últim dia.. Per a una informació més exhaustiva pels vostres lectors, podem facilitar-vos un anunci de publicitat.

Eulàlia Sória

Gran Mistral

Es un gran vaixell d'última generació. Està construït d'acord amb les últimes tecnologies, tant en la seva construcció com en el disseny d'espais.

L'equipament i les instal·lacions del vaixell són de màxima qualitat i garanteixen el lleure i la diversió a bord durant tot el creuer. Inclou programes d'animació, bars, piscines, solàriums, centre de bellesa, gimnàs esportiu, talassoteràpia i banys orientals. Casino de joc, discoteca, activitats diverses i club infantil. També disposa d'una galeria comercial, sala de jocs, biblioteca i el club Montecristo.

Pel que fa els camarots, disposen de cabines interiors i exteriors.

Les cabines estan dotades amb dos llits, aire condicionat, bany amb dutxa, caixa de seguretat, mini-bar. Així com televisor, ràdio, telèfon i videoconsola

Preus per persona

Cabina interior	450 €
Cabina exterior	535 €
Taxes embarcament	180 €
Propines (a pagar al vaixell)	65 €
Suplement individual	+ 75%
Asseg. Cancel·lació (opcional)	11 €
Nens de 2 a 16 anys	gratuïts

El preu inclou

- Creuer a bord del vaixell Grand Mistral amb pensió completa, esmorzar, berenar, sopar i buffet de mitjanit.
- Vi inclòs en el dinar i el sopar
- Camarot doble
- Accés i utilització de totes les instal·lacions del vaixell.

Condicions de reserva

Dipòsit de formalització de reserva 50 €. L'interessat farà el dipòsit de reserva a través de la publicació en que ho formalitzi.

ITINERARI

Dia/ Data	Port/Escala	Arribada	Sortida
Dilluns 08/05/06	Barcelona	13.00	
Dimarts 09/05/06	Livorno (Floència)	10.30	21.00
Dimecres 10/05/06	Civitavecchia (Roma)	07.00	20,30
Dijous 11/05/06	Nàpols	07.00	15.00
Divendres 12/05/06	Malta	10.00	18.00
Dissabte 13/05/06	Tunísia	08.00	20.00
Diumenge 14/05/06	Navegació		
Dilluns 15/05/06	Barcelona	07.00	

Una escultura per a en Josep Paulí

Les negociacions per arribar a formar un govern de majoria a Salt no varen ser gens fàcils. Uns veníem de governar durant quatre anys amb un soci que no va complir les expectatives, i els altres d'estar quatre anys a l'oposició, dura però lletrada. Els seus discursos davant dels grans moments de l'ajuntament eren sempre escrits i sempre fent menció o bé al cinema, o a la literatura, als clàssics o als novel·listes més avançats. Podies no estar d'acord amb les conclusions del parlament d'en Josep, però en les seves referències sempre hi aprenies i jo personalment m'ho passava bé.

Jo coneixia en Josep, però la nostra diferència d'edat

hagut d'ajudar al procés d'integració dels nouvinguts, a ser un espai de revolta i de cultura, però potser els comptes no quadraven i s'havia de menjar.

Ens vàrem asseure a parlar amb en Josep per formar govern. Un govern de majoria absoluta que ens permetés complir el nostres respectius programes.

Era clar que ell hauria de portar hisenda. Economista com era, seria segurament el més indicat per fer-ho i fer-ho bé.

Es va signar el pacte i governàrem junts quatre anys. En Josep, envoltat de tècnics competents, tenia la feina relativament fàcil, ens vàrem obligar a pagar ràpid els proveïdors, a mantenir unes finances sempre dins la moderació en el deute. Però ell hauria volgut ser regidor de cultura, aquí potser ens vàrem equivocar tots, i no em pregunteu per què. Però la seva dèria començaria a ser una altra, sense dir res a gaire ningú, va començar a visitar artistes, a parlar de projectes, i quan ho tenia decidit es deixava caure per l'alcaldia per dir-me: *necessitarem diners per a col·locar una escultura*, m'ensenyava algun detall de l'obra i endavant. Mireu si no, les que es varen plantar al nostre municipi, sempre he lamentat que al deixar ell i jo el govern municipal no es continués la seva obra, perquè, i per això ho explico: l'obra és seva.

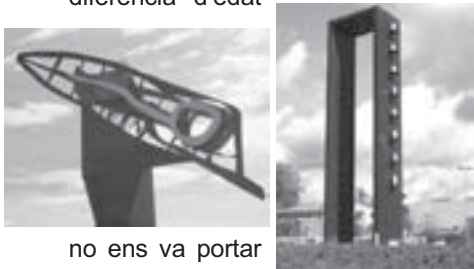
Ara, aprofitant l'encàrrec de la redacció de la Farga, voldria fer una petició, o aixecar una proposta. Per què no es continua la tasca d'en Josep? Per què no es fa una trobada dels artistes que tenen escultures

a Salt? I se'n decideix fer-ne com a mínim una altra, i com que serà acordat per tothom, que aquesta altra escultura sigui dedicada a en Josep Paulí i Ribot.

Crec que seria un homenatge que en Josep agrairia, un record seu en forma del que ell estimava més. Si avancem, i em dieu on s'hauria de col·locar aquesta escultura, us diré que tenim prou espais al municipi que en reclamen alguna, però la nova rotonda dels Països Catalans a la frontissa de Sta. Eugènia és un lloc adequat. Com sabeu, aquesta obra està entre els municipis de Salt i Girona, estic segur que l'Ajuntament de Girona abonaria la proposta, si considerem que en Josep exercia de Gironí actiu i d'aquesta manera la nostra ciutat veïna també podria gaudir d'una escultura que, com deia en Josep, li fan molta falta.

Xavier Corominas

no ens va portar a la mateixa colla, ni en els mateixos espais. Amb Ell, i el seu grup, que després seria la llavor d'Esquerra a Salt, férem junts tot el procés de la Independència. Quan el vaig començar a tractar fou arran de les meves visites a la llibreria. En Josep obria una llibreria de les de Girona a Salt, quina gosadia!, i una llibreria amb exposicions, quina bogeria! Penso que per ell va ser un moment per ser feliç, encara que de felicitat sempre en portava un tros al damunt, si voleu amagada dins l'escepticisme. El Setè Cel segurament no s'hauria d'haver tancat mai, hauria

Joc esportiu per a la gent gran

Salt posa en marxa un joc esportiu per millorar l'agilitat de la gent gran. L'Ajuntament de Salt ha instal·lat a la plaça de Catalunya de Salt un joc esportiu destinat a millorar l'agilitat i l'activitat esportiva de la gent gran. El joc, de la marca fina Lappset, és apte tant per a nens com per als avis i per aquesta raó el model s'anomena 0-100. Aquest equipament és el primer que s'instal·la a les comarques gironines i el segon de Catalunya.

Lappset és una marca fina amb quaranta anys d'experiència en la construcció de jocs en espais públics i ha fet

diferents estudis per dissenyar un joc atractiu per a totes les edats i especialment segur per a la gent gran.

Aquest equipament, que ha tingut un cost de 14.000 euros, compleix amb totes les normatives de seguretat que exigeix la legislació i està envoltat per un paviment tou per minimitzar el risc de lesions.

L'ús del joc esportiu serà lliure, però està previst que a determinades hores alguns alumnes dels darrers cursos de l'Escola Universitària de Fisioteràpia amb seu a Salt puguin assessorar els usuaris.

Per presentar el nou joc esportiu es va fer una xerrada a l'ajuntament per part de fisioterapeutes i responsables de l'empresa fabricant per informar els usuaris de les possibilitats de l'equipament.

L'augment del nombre d'agents fa créixer les denúncies a Salt
L'augment d'efectius policials a Salt ha fet que s'incrementi el control de les infraccions de trànsit. En tres anys la plantilla de Salt ha crescut prop d'un cinquanta per cent. El total de denúncies de trànsit ha passat de 7.629 el 2004

a 14.275 el 2005.
Per aparcar en doble filera el nombre de vehicles denunciats ha passat de 615 a 1.642. En espais reservats per càrrega i descàrrega les sancions han passat de 622 el 2004 a 1.450 el 2005. Els estacionaments en passos de vianants han comportat 664 denúncies, 360

més que l'any anterior.
Actualment, l'Ajuntament de Salt disposa de 46 agents i s'ha fet una nova distribució de tasques potenciant la policia de proximitat (6 agents), que patrollen a tot el municipi i s'han incorporat els motoristes com a unitat de trànsit.

Reformes a la plaça Pau Casals

L'Ajuntament fa reformes a la plaça Pau Casals de Salt
L'Ajuntament de Salt ha construït una tanca al voltant de la plaça Pau Casals de Salt i ha canviat els bancs vells a més de plantar nous arbres per substituir els que s'havien mort. La tanca té la voluntat de millorar la seguretat dels infants que utilitzen els jocs de la

plaça, que es van renovar l'any passat donat que està envoltada totalment de carrers on es permet la circulació de vehicles.
Les obres, que també han suposat augmentar el nombre de bancs de sis a deu, han costat prop de 12.000 Euros
Salt, 15 de febrer de 2006

Nova pàgina web del SERS

La Societat d'Estudis i Recerca de Salt (SERS), des del Centre Naturalista de l'Ajuntament ha renovat la seva pàgina web www.sersalt.org. S'hi explica què és, on és i qui gestiona el Centre; els diferents projectes que s'hi porten a terme, les publicacions que s'han realitzat fins al moment i explica el patrimoni natural de Salt pel que fa la xarxa hídrica, el substrat, la coberta vegetal i la diversitat biològica. Aquest aspecte de la biodiversitat

és el més innovador. S'ha creat una base de dades amb un recull de la diversitat taxonòmica del Parc de les Deveses de Salt coneguda fins ara. Hi podreu trobar una petita descripció de cada espècie, algunes acompanyades d'una fotografia, i per cada grup es fa un petit comentari sobre la seva biologia i la importància ecològica que li pertoca dins el gran món de la vida salvatge.
Continuant amb la línia divulgativa del centre, es va crear per tots els ciutadans i escoles de Salt el segon pòster de les comunitats de Salt. Aquest tractava de la comunitat de la bardissa de Salt. El pòster conté la informació general dels

organismes vegetals i animals que podem trobar a les bardisses de Salt, i com en el primer pòster de La comunitat de l'albereda de Salt que presenta la informació bàsica d'un dels boscos de ribera més típics de la part baixa del curs dels rius mediterranis, se'n pot demanar un exemplar gratuït a la SERS. En els dos pòsters han col·laborat l'empresa de disseny gràfic T-Estudi www.t-estudi.com i la d'educació ambiental El Raspinel www.elraspinell.com.

Sònia Cervià Peracaula
Secretaria del Centre
Naturalista de Salt

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

Nova plantada d'arbres

El club Tramuntana ha organitzat una nova plantada d'arbres a les ribes del Ter (Parc de les Deveses de Salt).

El diumenge 12 de febrer, més de quaranta persones van participar en la plantada d'arbres que va organitzar el Club Tramuntana amb la col·laboració de l'ajuntament

saltenc al parc de les Deveses de Salt. Concretament s'ha repoblat el bosc de ribera d'un tram de les ribes del Ter, situat davant la bassa de les Cigonyes, prop del pla dels Socs. Enguany s'han plantat una quarantena d'arbres i arbustos propis de bosc de ribera, com verns, freixes, àlbers, saules i tamaris. Algunes d'aquestes espècies s'han extret d'entre els còdols de la llera del riu, ja que estaven en perill de ser emportats per qual-sevol riuada i s'han replantat a les ribes, per repoblar-les. D'altres es-

pècies s'han comprat, per fomentar una major varietat i riquesa en la zona. Els participants a l'activitat han estat convidats a un esmorzar al pla dels Socs.

Aquest és el 10è any que el club Tramuntana organitza una actuació relacionada amb el medi ambient a les Deveses de Salt. Des de l'any 1997, el club Tramuntana ha anat realitzat anualment actuacions per recuperar l'aiguamoll del Veinat i el bosc de ribera d'un tram de la riba del Ter. Els anys 1997 i 2003, el club Tramuntana va organitzar unes activitats de neteja de deixalles per recuperar aquest aiguamoll, a més de replantacions d'arbres i arbustos.

Des de fa dos anys, el Club Tramuntana també col·labora amb el Projecte Rius, organitzant dos cops a l'any inspeccions d'un tram de les ribes del Ter, entre el pla dels Socs i el terme municipal de Girona. Aquesta activitat serveix per fer un seguiment sobre l'estat del riu, col·laborant amb els estudis de l'associació Projecte Rius a nivell de Catalunya, i perquè els participants –normalment estudiants de 5è i 6è de primària– coneguin millor

l'estat del riu i la seva fauna.

El Club Tramuntana és un club juvenil situat a Salt, que organitza activitats culturals i esportives, i es fonamenta en la necessitat d'omplir el temps lliure dels nois amb activitats formatives. Mensualment organitza activitats familiars, entre elles ja és tradicional la plantada d'arbres cada mes de febrer

Els dijous de la gent gran

Un dels objectius que la Comissió d'Ajuda a la Gent Gran del Consell Municipal ens vam proposar és donar a conèixer alguns dels problemes o preocupacions que moltes de les persones grans de la nostra vila poden tenir. Facilitar eines de formació i de diàleg amb persones especialitzades pot ser de gran interès per a tothom: per als que ja són grans, els que hi estan en camí, els que hi tenen una relació familiar, professional i, fins i tot, de voluntariat de companyia. L'octubre passat, amb motiu de la

Diada de les Persones Grans, vam començar aquest projecte de xerrades els dijous, i va ser un èxit.

Ara us proposem un altre cicle de conferències organitzat conjuntament amb la Caixa de Sabadell. Els temes ens han semblat prou atractius, esperem la vostra assistència i estem oberts a les vostres propostes.

Salut i qualitat de vida

Dijous 2 de març: Informació i prevenció d'estafes i frauds

Dijous 30 de març: En edat de

conèixer la nostra edat

Dijous 4 de maig: Mites i errors sobre l'alimentació

Dijous 1 de juny: Musicoteràpia o com la música pot ajudar

Totes les sessions es faran a l'Hotel d'Entitats del c/ St. Dionís, 42, a les 7 de la tarda.

No cal dir que són gratuïtes i obertes a tothom.

Montserrat Manén

Representant de Caritas al Consell Municipal de la Gent Gran

El passat 4 de febrer es va celebrar l'assemblea anual del casal, amb una assistència reduïda de socis, dic reduïda, però és normal en aquestes reunions en què no hi ha novetats importants. A part d'un punt una mica polèmic que es va deixar sobre la taula, els altres foren aprovats per unanimitat.

Situació econòmica: aquest va quedar sobre la taula perquè es proposava un augment de quota. Fem una mica d'història: fa 30 anys que el bisbat va cedir uns terrenys perquè els jubilats de Salt tinguessin un local on recollir-se en el seu temps d'esbarjo (per cert, que el contracte era per 30 anys i ara finalitza, però la presència del rector de la parròquia,

present a l'Assemblea, va oferir prorrogar el contracte perquè pogués continuar amb la seva funció). De bon començament es va establir una quota de soci per poder tenir el local en les condicions necessàries i aquesta quota ha variat poc en el temps. Amb tot, el local s'ha anat fent vell i caldrien unes reparacions una mica costoses i la Junta proposava un augment de quota per ajudar a fer aquestes reparacions. Als assistents els va semblar que no seria correcte aquest augment, perquè més aviat els socis van disminuint i potser encara hi hauria més baixes.

Si tenim en compte que a l'altre Casal, amb moltes més presta-

cions, no es paga quota de soci, la proposta no seria convenient. Pensant que el local fa un servei social sense cap remuneració econòmica als socis que vetllen perquè el local estigui obert, seria del tot escaient que la Junta intentés obtenir recursos dels ens públics per condicionar el manteniment i les reparacions que calguin. Ja sabem que l'altre Casal, dependent de la Generalitat, està obert a tots els jubilats de Salt i rodalies, però això no treu que el Casal de què parlem està situat en un punt estratègic del Barri Vell, amb una tradició que l'identifica i el fa molt necessari. Parlarem amb Benestar Social a veure si ens en sortim.

R. T.

història

La conquesta de Mallorca

Una vegada en Jaume I hagué establitzat els

seus dominis, preparà la conquesta de Mallorca. Hi havia certa unanimitat d'interessos polítics, estratègics i econòmics. Les illes Balears eren una base per a la pirateria i de la ruta cap a l'Orient. Ocupar-la interessava als comerciants per obtenir mercat i seguretat, a la noblesa i a l'Església per augmentar els seus dominis i riqueses, i a la Monarquia per la seva expansió política i militar. Des del segle X les Balears eren habitades pels musulmans, i en temps de Ramon Berenguer III ja es van saquejar. Havia estat un assaig. A finals de 1228, Jaume I va convocar Corts a Barcelona per dibuixar els plans de la conquesta i el repartiment de l'illa d'acord amb la resta d'estaments. L'Aragó en quedà voluntàriament al marge.

dels ports de Salou, Cambrils i Tarragona el 1229.

Fou relativament senzill. Es va vèncer la resistència inicial en la batalla de Portopí i els musulmans no van rebre ajuda dels regnes peninsulars i nord-africans. Després de tres mesos de setge la Ciutat de Mallorca fou assaltada el darrer dia d'aquell any. La població de la zona va fugir o es va sotmetre als invasors. Menorca no s'ocuparia fins unes dècades després i l'arquebisbe de Tarragona, Guillem de Montgrí, faria el mateix amb Eivissa i Formentera. Tanmateix, de moment i segons l'acordat, el rei es quedava la meitat de l'illa de Mallorca, que va repartir entre la família reial, funcionaris reials, les ciutats que participaven en la conquesta i l'ordre dels templers. L'altra meitat de l'illa se la repartiren quatre grans de la noblesa,

el comte Nunó de Rosselló, el comte Hug d'Empúries, el vescomte Guillem de Montcada i el bisbe Berenguer de Palou, de Barcelona. La repoblació es féu sobretot amb gent de l'Empordà i el Rosselló. La configuració social, política i lingüística de l'illa parteixen d'aquests fets, relatats en una de les grans cròniques medievals, el Llibre dels feits.

J.C.L.

Can Pous

L'arxiu patrimonial de can Pous de Salt.

El passat mes de desembre, la senyora Maria Rosa Puig i Dalmau va cedir a l'Ajuntament de Salt l'Arxiu Patrimonial de Can Pous de Salt. Juntament amb l'arxiu familiar, Maria Rosa Puig també va donar a l'ajuntament 200 exemplars del seu darrer llibre, recentment publicat: Salt, un poble - una cultura, per tal que el consistori en faci difusió a les escoles, instituts, biblioteques i tota mena de centres culturals de Salt. Tota aquesta important aportació fou anunciada en el darrer Ple municipal de l'any 2005.

Coneixem documentalment la família Puig a Salt d'ençà el 1791, any en què fou batejat Esteve Puig i Poses a la parròquia de Sant Cugat.

Durant el segle XIX aquesta família de propietaris agricultors i professionals liberals, estava instal·lada en una casa anomenada Can Pou Vell, emplaçada al costat de Can Vilopriu, on hi havia un antic molí, a la zona de les hortes just a tocar la sèquia Monar i la fàbrica tèxtil de Ferrer, Xipell i Pujol, posteriorment de Camil Mulleras, a l'oest de la Coma Cros.

L'actual casa de Can Pous es troba situada al bellmig de la plaça de Catalunya al Veïnat de Salt i fou construïda per Joan Puig a començaments del segle XX (1913) en uns terrenys que havia adquirit feia alguns anys i que havien estat de l'antic Mas Estradé.

La documentació patrimonial de Can Pous de Salt conté bàsica-

ment escriptures notariales de propietats, béns i drets (terres, cases, etc.), que la família posseïa a Salt, Vilablareix, Aiguaviva, Sant Gregori, Sant Daniel, Juià i Girona.

Cronològicament, abasta el període comprès entre el segle XVII i XX, tot i que el gruix documental és dels segles XIX i XX. Només hi ha un document del segle XVII (en forma de trasllat de 1771), i nombroses referències notariales a documentació d'aquest període en el conjunt dels documents.

Consta d'unes 200 escriptures originals, a més d'una vintena de documents i plànols fotocopiats (interdicte de diversos propietaris de Salt per recobrar el dret sobre les aigües de la sèquia Monar, pergamins i registres de l'Arxiu de la Corona d'Aragó relacionats amb el Privilegi de Salt, i altres assumptes locals). Aquests documents han estat numerats i descrits i en aquest moment ja han estat posats a disposició dels consultants a l'Arxiu Municipal de Salt.

Hi destaca, per ser el document més antic del conjunt, un document de l'any 1668 sobre la venda de la facultat de tenir dos molins a Salt a favor dels Jurats i la ciutat de Girona.

També ha de ser remarcat per la seva singularitat, atès que es tracta d'una de les primeres referències documentals relatives al fenomen de la industrialització a Salt i, més concretament, la primera sobre la implantació fabril al Veïnat, un document de l'any 1846 de cessió d'un terreny, feta per Esteve Puig i Joan Esteva a favor de Pau Bosch, comerciant de Barcelona, el qual volia construir una paret al llarg de la sèquia Monar entre les terres i cases dels cessionaris i el seu terreny, on tenia previst d'edificar un gran edifici fabril que posteriorment serà el que coneixem com a fàbrica Mulleras.

Per la informació que dóna sobre documents antics de Salt, destaca una llista de diverses actes referides a la Batllia de Salt, amb les seves corresponents dates, que es troben a la Batllia General de Barcelona (1449-1786).

Per acabar, voldriem engrescar altres famílies o persones que tinguin arxius familiars, personals, d'empresa o d'altre tipus, a fer-ne donació a l'Arxiu Municipal. Accions com aquesta ens beneficien a tots, ja que enriqueixen i preserven el patrimoni documental saltenc i faciliten que aquest sigui posat a l'abast d'estudiants i investigadors per a la realització del seus treballs de recerca sobre Salt i la seva història, alhora que il·lustren, documenten i possibiliten el discurs del nostre Museu i de moltes exposicions i manifestacions de difusió del patrimoni cultural municipal, un patrimoni de tots.

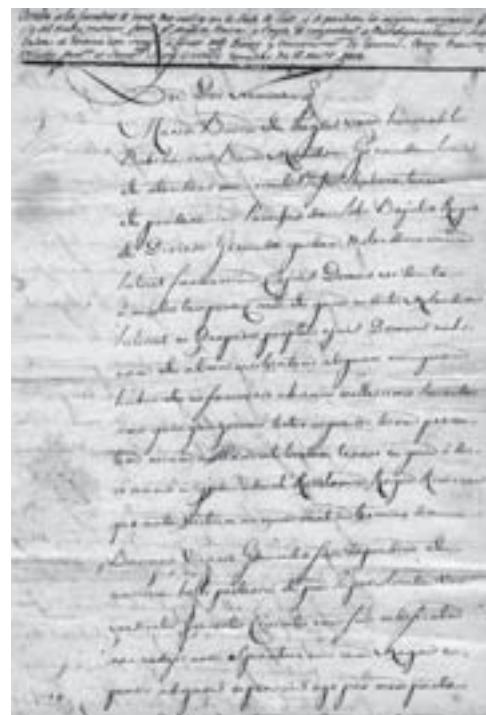
M. Assumpció Colomer i Arcas
Arxiviera Municipal de Salt

M. Assumpció Colomer i Arcas Arxiviera Municipal de Salt

Bibliografia:

PUIG i DALMAU, Maria Rosa, Salt, un poble – una cultura, Salt, 2005.

ROS i NICOLAU, Josep, Salt: recull gràfic 1880-1965, Ed. Efadós, El papiol, 2005

Què faríeu amb 183 milions d'euros?

Costa imaginar el que t'acaba de caure del cel... primer de tot ens entraria un "xungu" i ens haurien de portar a reanimació d'un xoc emocional. Després de "reaccionar" ens caurien ofertes dels bancs, se'ns rifarien amb proposicions suculentas. Prescindint o no dels bancs, trucaria als meus pares demanant-los una jubilació anticipada. Compraria un bloc de pisos, que llogaria per obtenir beneficis a llarg termini i no quedar arruïnada després de gastar-ho tot.

Després de reanimar els meus pares, els deixaria a l'agència de viatges amb un xec de 5.000 € com a mínim. Aniria a buscar la meva germana al col·legi i aniríem a comprar el cotxe dels meus somnis, l'smart for four, i a la meva germana li compraria també un dels seus somnis, un cavall. Li deixaria triar i em preocuparia del seu manteniment i que hi pogués

muntar quan ella volgués. Després aniria a comprar roba! A omplir l'armari, renovaria tot el vestuari, el problema vindria després... on ho col·loco? A casa no m'hi cabria, caldria fer una neteja a fons o comprar una casa nova, amb els objectes que sempre somia la majoria: jacuzzis, televisions de plasma, un llit d'aigua, piscina... però després de somiar truites... allò material dóna la felicitat? La meva relació amb els amics seria la mateixa?, potser serien més simpàtics per aconseguir alguna cosa... no tindria més

pretendents... els tindria per gaudir dels meus luxes... alguna recompensa a canvi, seria una relació falsa, valdria la pena? I com sempre, una es pregunta: els diners fan la felicitat? Això cadascú ho ha de veure i comprovar-ho (si es pot, és clar!).

Anna Clarà

Si jo fos alcalde

El personal jove del municipi, i el relativament jove, sempre han vist aquest Salt poc amable i compulsiu que s'alçà durant la dècada dels anys seixanta i setanta (i fins i tot vuitanta). Hem sentit parlar sovint els nostres pares i avis, i la gent gran del poble, idealitzant potser els temps passats, d'aquell munt de cases i aquell veïnat separats per camps i alguna masia, del tren petit que anava a Olot fumejant entre els sembrats, d'aquell Ter immens, ple de peixos i d'infants, d'aquells veïns conscients de ser-ho, d'un munt de personatges irrepetibles... Nosaltres no ho veurem mai. En queden fotos i records, i certament, ens costa imaginar que algun dia tot allò va existir de veritat.

Hem crescut en un poble lleig i mal fet, violent per a qualsevol ésser mínimament sensible. Només cal asseure's a la plaça dels Peixos i mirar al davant i al darrera. La imatge és monstruosa: un conjunt de cases que envolten la plaça

que intenten lluir tapades per un enorme bloc de pisos espantós i degradat. I això es repeteix i repeteix. Quina poca sensibilitat van tenir, no fa tants anys, els qui van deixar alçar davant de Can Tarrés, o Les Bernardes, aquell munt de blocs que l'empetiteixen. Per no parlar del gratacels, ara un xic més dissimulat, o d'aquell edifici altíssim plantat al mig de les cases barates al passeig dels Països Catalans. I no pararia mai, lamentablement, d'esmentar exemples. Un cosa és especular i una altra cosa és el mal gust, i el cert és que s'hi van ben lluir. I ara aquella gent ens deixa un poble desfigurat per sempre, això sí, amb les prestatgeries plenes de llibres del Salt d'abans. Moltes gràcies.

Si per ells progrés era construir, construir i construir, la tasca de la nostra generació si mai arriba a governar ha de ser la inversa, deconstruir, deconstruir i deconstruir. Fer i desfer, és llei de vida. No em

vull morir sense veure esponjat el poble, i veure el grup Verge Maria, el grup Sant Jaume o el gratacels convertits en espais verds amb un monument commemoratiu. I veure el barri vell remodelat. I veure edificis bells i ben ordenats. I veure la gent feliç de ser i de viure a Salt, que en el fons és del que es tracta. I el pitjor de tot són les conseqüències socials d'aquest urbanisme. Salt ha estat solidari amb la gent que ha vingut de terres llunyanes a buscar-se la vida. D'això n'hem d'estar orgullosos. I el procés d'esponjament cal fer-lo garantint un sostre digne per aquestes persones. Però per això cal la col·laboració de les administracions i, sobretot, un govern local que impulsi el projecte, si cal, mobilitzant la població. Sense voluntat política els somnis són sempre somnis. Crec que és el millor que podem fer per Salt, i governar és això. Algú va dir que ho aconseguiren perquè no sabien que era impossible.

Joan Corominas

Un "EX" (exalumne/a) Masculí i Femení.

Fa temps, molt de temps, però potser no pas gaire temps... tu «EX» eres això; un alumne alt o baix, massa grassonet pel teu gust, massa esprimatxat pels entesos, de cabells fins o encrespats, amb vestimenta desmanegada però amb detalls d'estil, una bona coqueteria d'estrenada adolescència, amb ganes d'aprendre i amb tot un món de projectes sense que ningú et posés límits al cap, perquè, què coi, era, és la teva, la teva bigarrada vida de colors ben concordants. I sempre amb la mirada clara i neta, encara que a vegades volguessis que es transformés en mirada desafiant o fulminant.

Tú eres l'alumne TAL i jo la mestra.

Em va costar arribar a ser mestra i molt més "fer de mestra". Fer de mestra que guia, que aflora il·lusions, que dóna pistes perquè siguis el protagonista del teu aprenentatge, que ajuda a redreçar el teu anar creixent com a persona única i irreplicable. "Sigues tu mateix". Fer de mestra no és una tasca rutinària, ensopida i esblaimada... ans tot el contrari, perquè continuament s'han d'anar teixint xarxes que uneixen o que nuen tot aquest entrellat de l'educació de l'infant, del nen, del jove...M'hauria agradat ser més mestra, abandonant a la cuneta el llast de totes les imperfeccions humanes.

I ara, vull deixar que passi per la meva ment, com una cançó enfadada, aquesta pel·lícula de tots i cadascun dels "EX": algunes figures queden com difuminades; d'altres ben nítides, amb pèls i senyals; d'altres oblidades en el moment, però quan n'apareix algun indici, l'oblit es personifica i torno a veure-recordar aquella persona concreta. Aquell, aquest EX que m'ha ajudat a créixer, a

reflexionar sobre les meves actuacions, a vegades sortides de quarts de quinze, i en definitiva a ser jo mateixa. Se m'han fet fugisseres les accions negatives i recordo: la mirada als ulls, quan tenies raó i quan no en tenies; les acalorades sessions de rèplica i contrarèplica; la vostra sonsònia de grup i veure la teva emergent i esparveradora personalitat individual.

I feia-faig de mestra "aupada" pel pare i la mare, que sempre estan al costat del seu plançó, com el cercle que es forma quan llancem la pedra al llac... Pare-mare que no dimitixen mai, tot i que, a vegades, queden amarats de pessimisme, sobretot quan toca viure la titil·lant i efervescent adolescència. Però..., quan aquesta època daurada ha passat a millor glòria i aquests fills van encarrilant la seva sort, tot trescant per la vida, llavors comença la plàcida joia d'haver estat sempre i en tot moment frec a frec, fent de pare-mare. I ben segur que albireu el camí de la vostra fillada amb giragonses, estretors, amb ufs i ais!... perquè avui la vida és difícil, però ahir també... I val la pena.. !

I jo, la mestra, tot mirant cap al pretèrit imperfecte, ja em puc jubilar amb primorosa celeritat. Gràcies!

Dolors Cabratosa i Teixidor
Mestra

Cultura

Salvador Sunyer va presentar el passat 3 de febrer, a la Sala de Plens de l'Ajuntament, un llibre de poesies, El mirall i les ombres, una tria de poesies escollides de la seva abundant producció literària des dels anys 1950 fins ara.

La presentació va anar a càrrec de l'historiador Joan Domènech, que va glossar la trajectòria literària de l'autor. A Salvador Sunyer, al seus 82 anys, encara li queda corda per anar posant en lletra d'impremta les seves vivències, que han estat

moltes i variades en el terreny laboral, polític i literari. Continua!

La Farga

Llibres: El mirall i les ombres

Tres Farses Russes

Després d'uns anys sense actuar al poble de SALT, ha reaparegut amb gran encert el grup ESTIL. Durant tres dies al teatre de SALT, han exhaurit totes les entrades, interpretant un clàssic rus adaptat per Joan Oliver sota el títol de "Tres Farses Russes".

L'Aniversari

Direcció: Rafel Riera
Tatiana: Agnès Bayo
Merxutkina: Maria Carme Vila
Andrei: Rafael Riera
Kuzmá; Paco Paulí
Ordenança: Jordi Valentí
Delegat: Ari Casellas
Consellers: Josep Geli, Joaquim Rodríguez, Juli Vilà

El tema tracta sobre el món de la banca. Sobre la seriositat i la manera de treballar d'aquesta entitat, apareix una senyora reivindicant la situació del seu marit que no té res a veure amb el mateix. La situació genera un embolic còmic i ens va fer passar una bona estona.

Un Prometatge

Direcció: Sebastià Gironella
Estepan Estepànovitx: Sebastià Gironella
Ivan Vassílievitx: Xavier Bohigas
Natàlia Estepànovna: Gemma Soler
Una situació molt divertida i molt ben interpretada, que ens ha fet

gaudir i riure moltíssim. Un home va a demanar la mà d'una noia, però la cosa s'espantia ja que es comencen a discutir per unes terres (són veïns), pels gossets, etc. La cosa finalment acaba bé, però és una mostra del que es trobaran al llarg de la vida de matrimoni.

L'Ós

Direcció: Lluís Mateu
Helena Ivànouna: Inés Rigau

Grigori Stepànovitx: Miquel Caselles

Lukà: Josep Viñas

Daixa: Imma Badosa

Jardiniers: Jordi Galià i Baldomer Gudayol

Tracta d'una vídua que vol guardar per sempre el dol, fins que apareix un creditor per cobrar-li un deute

del seu marit. Ell està fet un energumen, ella el veu com un "ós". Ell fa gala de les seves proeses amb les dones i les menystracta. Però les coses canvien i queda enamorat de la gran personalitat, bellesa i fidelitat de la senyora. Ell, empassant-se el seu orgull, acaba demanant-li la mà, cosa que accepta veient la possibilitat de refer la seva vida.

Agraïm a tots els components del grup ESTIL i a la direcció del teatre aquesta magnífica obra. Estem contents que s'hagin fet ressò dels nostres precis en aquesta revista i al Consell de la gent gran, ja que creiem que faltaven obres com aquesta. El poble ha respost molt bé, ha gaudit amb tots els intèrprets i ha sigut molt agradable

Tres Farses Russes

trobar amics del poble que feia temps que no vèiem. Són petits detalls que ens fan estar orgullosos de pertànyer a aquest poble. Rebeu un fort aplaudiment per part meua i us animo a continuar fent aquestes vetllades que són molt necessàries i ens fan molt de bé a tots.

Josep Pla

música

RÀBIA POSITIVA

El proper divendres 10 de març, el grup de hardcore de base de Sants presentarà a Barcelona el seu darrer àlbum.

Amb el nou disc *Un Altre Camí* a la butxaca, les presentacions arreu de l'Estat, l'aparició del videoclip de la cançó 'A les parets' i, ara, amb la presentació a Barcelona, Ràbia Positiva estan que no paren. Us proposem una magnífica vetllada de hardcore compromès, amb uns Ràbia en plena forma i l'actuació del grup de hardcore Zinc, que vindran des de Madrid per completar la nit. Poques coses podem dir de Ràbia Positiva que no s'hagin dit. Des de 1994 donant guerra a escenaris de tot l'Estat espanyol, els catalans combinen a la perfecció riffs contundents i frescos amb lletres cantades en català, castellà i gallec. Amb el seu darrer àlbum, *Un Altre Camí*, la banda ha visitat Madrid i Galiza, a més de multitud d'escenaris catalans.

Cris Juanico: "Carrera en solitari

no és el mateix que fer música sol"

L'exlíder de Ja t'ho Diré, el menorquí Cris Juanico, va presentar el passat mes de febrer a la Mirona de Salt el seu segon disc en solitari, *Jocs d'amagat*, concebut com un àlbum de banda perquè, com ha dit a EFE, 'una cosa és una carrera en solitari i altra, fer música sol'. En *Jocs d'amagat* (Aumón/Música Global), Juanico se centra en l'amor, i també en la protesta ecologista, en dotze temes propis de rock clàssic, amb pinzellades mediterrànies: 'Jo li vaig donar tot', 'És moment', 'Sa Lluna de la una', 'Passa sa gent', 'Pell de melicotó', 'Vas de puntetes', 'Entre moreres' o 'Jo dic no!'. Produït pel mateix Juanico, en l'enregistrament van participar Els Mags de Binigall, la seva banda de directe, que la integren Jesús Vázquez, bateria; Pepe King, guitarra elèctrica; Sergi Martín, guitarra elèctrica, acústica i espanyola; i Shanti Gordi, teclats. Per Juanico, publicar un disc de rock era 'una necessitat' per a 'no encasellar-me' com recuperador de la memòria popular menorquina o

Novetats musicals

com a animador infantil amb el seu projecte 'Tabaluga'. Gravat en un breu període de temps després del passat estiu, després de maquetar i polir les cançons, el cantant i músic de Ciutadella admet que hi ha ara 'una intenció i una instrumentació més rockera', en contraposició amb el seu anterior grup, 'on l'aire era més de pop-rock, amb ecos morunos'. No obstant això, reconeix que es puguin trobar semblances perquè 'la veu i la producció són les mateixes, però des d'altra perspectiva', encara que 'abans hi havia tres compositors, i ara, només un', pel que 'només hi ha una línia a seguir'. Sense 'un nexa' ni un 'concepte global' que uneixi tots els textos, excepte 'l'amor', aquest tema universal, Juanico aposta pels diversos vessants de l'amor, des del qual sent per la seva terra natal, en primera persona, la sensualitat o la casualitat, sense intencions 'autobiogràfiques'.

Rock & Cat, la pel·lícula s'estrenarà el mes d'abril als nostres cinemes.

Oriol Pallàs

Fotos nevada a Salt

Fotos cedides per Cristina Palmerola

Dansa per a tothom

El mes d'abril d'enguany i amb motiu de la celebració del Dia Internacional de la Dansa (29 d'abril), l'Escola de Dansa Nou Espiral i l'Ajuntament de SALT han organitzat diversos actes en diferents espais del municipi.

El Festival **DANSALT 2006**.

Hi haurà **projeccions cinematogràfiques de pel·lícules relacionades amb el món de la dansa**. Aquest acte en concret, tot i que va adreçat a tota mena de públic, és especialment indicat per

a escolars. Encara que sigui des del cinema, apropar-los d'alguna manera al món de la dansa ens sembla importantíssim, ja que, d'entre les arts, deu ser la més desconeguda per a la majoria dels nostres infants.

Per apropar la dansa i els ballarins a la gent, s'oferiran **actuacions diverses dins el Centre Comercial de l'Espai Gironès**. Es podran veure molts tipus de danses i balls com hip-hop, break-dance, dansa del ventre, contemporània,

flamenco, ritmes llatins, capoeira, tango i d'altres. El que es pretén amb aquests tipus d'actes és fer que la dansa i el ball s'apropi a tothom. Fer de la Dansa un llenguatge comprensible i compartit.

Classes gratuïtes al Nou Espiral, Escola de Dansa. Tot un dissabte obrirem les portes exclusivament per a tu. Proposem classes de nivell principiant perquè tothom que tingui ganes de ballar, s'atreveixi a fer-ho. Hi haurà diferents tipus de tècniques com flamenco,

cultura

contemporània, hip-hop, salsa...i d'altres com capoeira, tai-chi...i...algunes més. T'hi podràs inscriure a la mateixa escola durant tot el mes de MARÇ.

Ballar i divertir-se són sinònims. Prova-ho...!

Per altra banda i per aquells que ja estan dins del món de la dansa com a alumnes, performers o formant part d'algun grup o companyia, **el 8 d'abril a LA BOMBOLLA**, tindran l'oportunitat dins l'acte anomenat **ESCENARI OBERT**, de compartir amb públic i companys, treballs, performances, tallers i altres. Hi ha una inscripció prèvia i l'entrada serà gratuïta.

AI TEATRE DE SALT, per 3r any consecutiu, es farà el **3r CONCURS COREOGRÀFIC SALT 2006**, que serà el dissabte 22 d'abril a les 22.00 h. Aquest any el premi per als que quedin en primer lloc serà de 1.000 €. A més, les tres companyies finalistes entraran a formar part de

la programació del Teatre de SALT per a la següent temporada. Aquesta és una oportunitat per a moltes d'aquestes companyies perquè puguin actuar davant d'un públic i per tant mostrar les noves propostes de joves creadors (que de vegades es queden en les sales d'assaig).

Per a la gran majoria d'aquestes joves companyies, l'escenari i poder contactar amb el públic és bàsic per anar creixent com a tals i en definitiva assolir el seu objectiu, que és actuar.

Això vol dir que enguany, ja es podrà gaudir, el dia 23 d'abril en el mateix **TEATRE DE SALT**, d'un magnífic **espectacle de dansa** que ens presentarà el treball de les tres companyies seleccionades l'any passat, més una menció especial que el jurat va atorgar a una jove creadora gironina. Cal dir que el nivell de professionalitat de totes les companyies participants (procedents de València, Madrid

i Tarragona, entre d'altres) va ser excel·lent. La participació de públic igualment va ser massiva. Tot plegat un èxit. I és per això que aquest any anem molt entusiasmats des de l'organització i amb la il·lusió que les coses cada vegada vagin millor per a tots.

DANSALT 2006 parteix de la idea d'aproximar la gent a la dansa. Bé com a públic, bé com a participant ballador, alumne o professional. Sigui com sigui no ens hem d'oblidar que la dansa (el moviment) és vida, és alegria i això, en definitiva, és el que us volem transmetre. Un abril ple de vivències i experiències noves per a molts i amb una fita comuna, que és divertir-se i estimar la dansa.

Esperem que tots els saltencs us afegiu a "la festa".

Més informació a:

www.nouespiral.net

L'Abans

Presentació del llibre L'Abans. Recull gràfic de Salt 1880 – 1965

Autor: Josep Ros i Nicolau. Data: 20 de gener de 2006. Sala de Plens de l'Ajuntament de Salt

El volum, dedicat exclusivament a Salt, consta de 666 pàgines, il·lustrades amb més d'un mil·ler de fotografies antigues. El llibre està organitzat per temes on s'explica la memòria col·lectiva o, el que és el mateix, els records de les persones que van protagonitzar la primera meitat del segle XX i que encara avui els evoquen en les seves esteses converses. L'imaginari col·lectiu, les vivències viscudes, els records dels fets i els indrets gairebé oblidats s'uneixen amb la voluntat de recuperar, una vegada més, la riquesa social, cultural i patrimonial de Salt.

Les fotografies antigues que es publiquen provenen dels àlbums familiars que les persones de Salt han conservat al llarg de les generacions i on queda plasmada la vida quotidiana del poble, les festes, el treball del camp, la indústria, els comerços, els carrers i les places... des de finals del

segle XIX fins al 1965, data en què la fotografia en blanc i negre passa a un segon pla en pro de la de color. Algunes provenen de l'Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Salt. Salt. Recull gràfic 1880 -1965 és una publicació més que s'afegeix a la biblioteca local i per aquest motiu ja és una aportació important. La publicació recupera el passat immediat de Salt en un interval de temps en què les activitats econòmiques, els costums o les tradicions eren força diferents a les actuals. Aspectes com el treball al camp, la vida a les masies de la vila, la feina a les fàbriques existents, els esports, les entitats o les opcions de lleure dels veïns i veïnes brollen de les pàgines i fan reviure un temps que resta condemnat a l'oblit.

Josep Ros Nicolau, llicenciat en antropologia i història, ha realitzat la recerca de fotografies pel poble, la seva identificació i posterior cata-

logació i, alhora, la recopilació de la informació a partir de testimonis de l'època i la redacció definitiva del llibre. L'encarregat de la recerca, amb la col·laboració d'un equip d'homes i dones de Salt anomenat Consell Assessor, que disposa d'un ampli coneixement sobre la realitat passada del municipi, aconsegueix realitzar un treball d'alt valor històric, producte, alhora, de la col·laboració desinteressada de moltes famílies del municipi.

La realització d'aquest treball ha permès ampliar notablement (cap a 3.000 fotografies) l'Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Salt, que ha afegit al seu fons la col·lecció d'aquestes imatges digitals cedides per l'Editorial Efadós i que actualment ja es troben a disposició del públic degudament catalogades a l'Arxiu Municipal de Salt.

Jofre Ferrer
Premsa Ajuntament de Salt.

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagan	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

- 1 magret d'ànec per persona
- ½ l de ratafia
- pebre
- oli
- sal

Elaboració:

Posar unes gotes d'oli en una planxa i, quan estigui calenta, posar-hi el magret d'ànec prèviament marcat a la planxa, per la part de la pell, i deixar-ho coure al vostre gust.

Paral·lelament, per fer la salsa de ratafia, posar-ne mig litre a bullir a foc lent durant uns 10 minuts, deixant que es vagi espessegint. Remenar-ho de tant en tant. Si la salsa no queda suficientment espessa, hi podem posar una culleradeta de maizena dissolta en una mica d'aigua, i deixar-ho coure uns 5 minuts més.

A continuació emplatar el magret i servir-lo cobert amb la salsa.

Recepta de la Sra. Dolores Cugat i Bosch
Comissió Gastronòmica del Consell
Municipal de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements

Abdelkarim El Abous	27-12-05
Bdelkarim El Abous	27-12-05
Ayman Achi	27-12-05
Adib Massaguer i El Motaqui	27-12-05
Javier Vaquero i Càrdenas	29-12-05
Lucià Vaquero i Càrdenas	29-12-05
Ibraima Mballo	29-12-05
Cara Martínez i Fontecha	29-12-05
Clàudia Martínez i Fontecha	29-12-05
Jordi Linero i Gonzàlez	30-12-05
Nua Aldagly i Pesutic	31-12-05
Hadil Eddrissi	31-12-05
Coumba-Diodo Toure	1-1-06
Noa Bungaroo i De Prado	2-1-06
Fouad Bihi Y El Baghdaoui	2-1-06
Salma Jaatit	4-1-06
Júlia Roig i Ferrer	4-1-06
Gnaling Seydí	5-1-06
Xènia Mendes i Gual	5-1-06
Marta-Lígia Oprea	6-1-06
Oussana Kadri i Taibi	6-1-06
Yacuba Susoho	7-1-06
Katamba Tounkara	7-1-06
Aina Cortada i Nàcher	7-1-06
Maroua Reddah	8-1-06
Mohamed Mankou i Motik	9-1-06
Hugo Juanola i Garcia del Prado	10-1-06
Erasmus-German Fernández i Olivera	12-1-06
Ayoub Ghozali	13-1-06
Laia Castillo i López	13-1-06
Zacaria Abair	14-1-06
Dennis Sedano i Martínez	14-1-06
Udayveer Singh	15-1-06
Kadijatou Conteh i Càmara	16-1-06
Thiero-Yaya Ba	16-1-06
Abdou-Kaory Kaira	18-1-06
Aarón Garcia i Rodríguez	19-1-06
Ishaq Kacemi	19-1-06
Adib-Món Sk Y Khanam	19-1-06
Gerard Llorà i Marquès	21-1-06
Cris-Macke Ylin	22-1-06
Burama Save	22-1-06
Anjali Singh	24-1-06
Farah Aberkous	24-1-06
Sajida Bounouh	25-1-06
Fotoumata Touray	26-1-06
Paula Masclans i Fàbrega	29-1-06
Arnau Mora i Llapart	30-1-06
Nisrine Laout Boulahfa	1-2-06
Muhammadou Ignmalick	2-2-06
Alèxia Caliwara i Tario	5-2-06
Adrian Aguilar i Sánchez	6-2-06
Coumba - Diodio Toure	1-1-06

Casaments

Josué-Daniel Warner Pallàs	
Carmen Càrdenas Reyes	24-12-05
Emilian-Ionel Murariv	
Yolanda Villarquidez Garrido	14-1-06
Carlos-Antonio Osorio Madariaga	
Karen-Julissa Rosales	14-1-06
Pedro Tomàs Guerra	
Ascension Sánchez Callado	4-2-06

Defuncions

José Clapes Serrat de 91 anys	15-1-06
José Aguilar Tijerin de 71 anys	16-1-06
Francisco Gifre Puig de 94 anys	17-1-06
Joaquin Lapedra Ferrer de 84 anys	21-1-06
Josep Paulí Ribot de 49 anys	22-1-06
Pedro Calvet Bonet de 67 anys	28-1-06
Sebastiana Moya Suarez de 84 anys	28-1-06
Margarita Devesa Torrent de 85 anys	1-2-06
Jesús González Vázquez de 60 anys	1-2-06
Pilar Font Coll de 86 anys	1-2-06
Julio Ondoño González de 91 anys	10-2-06
José Serra Bonfill de 91 anys	12-2-06

gestió i assessoria
fiscal ordinària

ASSESSORIA CASELLAS

Major, 297 - baix Sabat - Tel 92 23 41 55 9 Fax 92 24 51
e-mail: masburch@economistes.com

Escacs

Juguen blanques i fan mat amb 3 jugades.

1. ♖xb6 ♜c7+
2. ♗c7 ♜b6
3. ♖a8 mat

Solució:

Sudoku

5								1
7		9	8		6	2		3
			7		4			
8		7				1		5
4		6				3		9
			3		1			
2		8	4		9	5		6
9								4

9	7	1	2	6	5	8	3	4
2	3	8	4	7	9	5	1	6
6	4	5	3	8	1	7	9	2
4	5	6	1	2	7	3	8	9
1	2	3	5	9	8	4	6	7
8	9	7	6	4	3	1	2	5
3	6	2	7	1	4	9	5	8
7	1	9	8	5	6	2	4	3
5	8	4	9	3	2	6	7	1

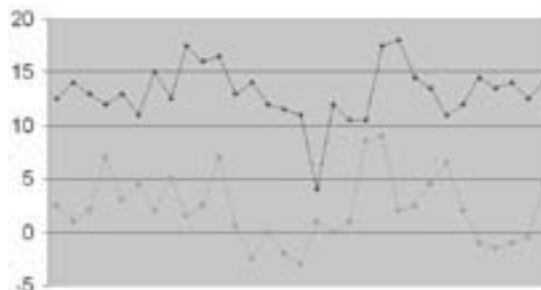
Solució:

El temps

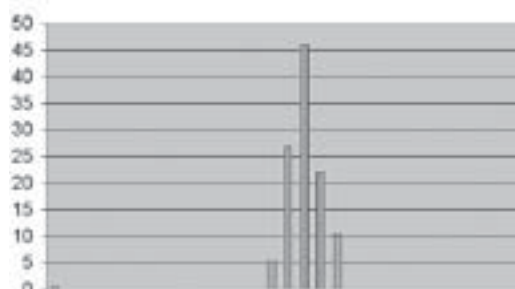
Temperatures i pluviometria de l'11 de gener al 10 de febrer de 2006

Evolució de les temperatures de l'11 de gener al 10 de febrer de 2006

Temperatura Màxima: 18° el dia 1 de febrer
Temperatura Mínima: -3° el dia 26 de gener

Pluviometria de l'11 de gener al 10 de febrer de 2006

Dies de pluja: 6 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 46 litres acumulats el dia 28 de gener
Pluja acumulada: 111,2 litres